

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Andrei Harghel,

Judecători

Iurie Diaconu, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, declarat de avocatul Gîlcă Ilie și inculpata

*Țurcan Snejana Valeri, născută la
15 ianuarie 1988, originară și locuitoare a mun. Chișinău,
s. Ciorescu, str. Prieteniei 57, cetățeană a R. Moldova,
fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 17 iunie 2009 – 25 ianuarie 2010,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>17 martie – 01 iulie 2010,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>24 decembrie 2010 – 22 martie 2011,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>12 aprilie – 28 octombrie 2011,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>17 mai – 14 august 2012;</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>28 septembrie 2012 – 20 martie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>06 noiembrie 2013 – 29 ianuarie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 ianuarie 2010, Țurcan Snejana a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, începînd din 16 mai 2009.

De la inculpată s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul părților vătămate Moraru Elena - 2000 lei, Berega Diana - 2000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că în luna august 2006, inculpata Țurcan Snejana, acționînd de comun acord cu persoane neidentificate, în scopul îndemnului și înlesnirii practicării prostituției peste hotarele RM de către Berega Diana, i-a perfectat pașaport de uz extern din mijloace financiare proprii și i-a achitat cheltuielile legate de deplasarea ei în Turcia. Prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău, la 05 mai 2007 a ajutat-o să se deplaseze în Turcia, unde a fost întîlnită de o persoană de origine turcă, neidentificată, care, împreună cu Țurcan Snejana, au cazat-o într-un apartament din or. Izmir, Turcia, fiindu-i înlesnită practicarea prostituției timp de o lună. Ulterior, pe parcursul anilor 2007-2008, Țurcan Snejana, în circumstanțe analogice, a mai îndemnat-o și i-a înlesnit acesteia, prin ajutorul acordat privind deplasarea în Turcia încă de 3 ori, unde Berega D. a practicat prostituția și anume la 11 iunie 2007, 24 iulie 2007 și 22 ianuarie 2008, de fiecare dată timp de o lună.

Tot ea, în aceleași circumstanțe, în luna martie 2008, acționînd de comun acord cu persoane neidentificate, în scopul îndemnului și practicării prostituției de către Moraru Elena peste hotarele RM, din mijloace financiare proprii i-a perfectat pașaport, achitîndu-i cheltuielile legate de deplasarea în Turcia și, prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău, a ajutat-o să se deplaseze în Turcia /itinerarul Chișinău-Istanbul-Izmir/, unde a fost întîlnită de o persoană de origine turcă, neidentificată, care, împreună cu Țurcan Snejana, au cazat-o într-un apartament din or. Izmir, Turcia, fiindu-i înlesnită practicarea prostituției timp de o lună.

Ulterior, pe parcursul anului 2008, Țurcan Snejana, în circumstanțe analogice a, mai îndemnat-o și a înlesnit, prin ajutorul acordat privind deplasarea în Turcia la data de 09 aprilie 2008, unde Moraru Elena a practicat prostituția.

Tot ea, acționînd de comun acord cu persoane neidentificate, în scopul determinării și practicării prostituției de către Lapteanu Valentina, la începutul lunii noiembrie 2008 a acordat ajutor în deplasarea acesteia în Turcia pentru următoarea dată, ca aceasta să presteze servicii sexuale contra plată. Deoarece, prin Ucraina viza era deschisă în Turcia pentru 3 luni, Țurcan S. a ales o altă rută. A procurat bilete la autobus cu ruta Chișinău – Odessa, apoi au plecat în or. Kiev, Ucraina, și de la Aeroportul Borispoli au zburat în or. Ankara, Turcia. În Aeroportul din Ankara au fost întîlnite de către persoana neidentificată, de unde toți trei au plecat cu autobusul în or. Izmir, Turcia. Acolo, Lapteanu V. a fost cazată în același apartament, unde a prestat servicii sexuale contra plată timp de o lună și jumătate. Apoi, Lapteanu V. a refuzat să mai presteze servicii sexuale, considerînd că este înșelată cu plata pentru serviciile prestate și din acest motiv a revenit în țară.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane în scop de exploatare sexual comercială, prin aplicarea violenței fizice și psihice periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvîrșite prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei, de mai multe persoane și asupra mai multor persoane.

Examinînd cumulul de probele prezentate, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate și corect încadrate în baza art. 220 alin.(2), lit. c) Cod penal, ca proxenetismul, adică îndemnul sau determinarea la

prostituție, înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către altă persoană, savârșite fața de doua sau mai multe, persoane din următoarele considerente.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat că prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 30 septembrie 2008, a fost încetat procesul penal în baza art.220 alin. (1) Cod penal în privința lui Țurcan Snejana, în legătură cu intervenirea amnistiei din 10.07.2008, anume pentru faptul îndemnului și înlesnirii practicării prostituției de către Lapteanu Valentina în perioada lunii mai 2008, căreia i-a ajutat să se deplaseze în Turcia, unde a înlesnit practicarea prostituției. Sentința a devenind irevocabilă prin neatacare. Potrivit acesteia, inculpata i-a înlesnit și a îndemnat-o pentru prima oară pe Lapteanu Valentina la practicarea prostituției peste hotarele țării și anume în Turcia.

În astfel de circumstanțe și avînd în vedere că în cauza dată acuzatorul de stat, cunoscînd de faptul existenței sentinței menționate, anexînd-o la cauza penală, repetat admite înaintarea unei învinuiri chiar într-o component mai agravantă pentru o faptă pentru care deja a fost încetată cauza penală, instanța a concluzionat inadmisibilitatea supunerii de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă și excluderea din învinuire perioada imputată inculpatei privind traficul lui Lapteanu Valentina pe parcursul anului 2008 și pînă la începutul lunii noiembrie 2008.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu admiterea integrală a acțiunilor civile.

Apelantul a invocat că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești părțile vătămate au relatat, că inculpata cunoștea poziția lor vulnerabilă și în fiecare caz a acționat de a le convinge pe acestea de a pleca în Turcia pentru a acordarea serviciilor sexuale, că erau amenințate prin diferite căi de către inculpată ca ele să-și modifice declarațiile și să mărturisească că au avut o stare bună materială pînă a pleca în Turcia că plecarea lor a fost benevolă, fapte ce nu corespund realității.

Scopul eronat privind plecarea cet. Moraru Elena, inculpata 1-a relatat înainte și mamei acesteia, Moraru Vera, pe care instanța a refuzat să o admită în calitate de martor - probă suplimentară a acuzării.

Prin prisma hotărîrii Plenului CSJ „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”, nr. 37 din 22.11.2004, la delimitarea traficului de ființe umane de proxenetism, instanța urma să i-a în considerație că în speță a avut loc atentarea la un alt obiect generic și anume violarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei și nu s-a atentat la bunele moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență, fapt care și indică la o altă încadrare decît cea căreia a efectuat-o instanța.

Cînd acțiunile subiectului încep ca proxenetism și continuă cu aplicarea mijloacelor prevăzute la art. 165 Cod penal, are loc concursul real de infracțiuni prevăzut de art. 220 și 165 Cod penal, ceea ce și este prezent în această speță, în privința părții vătămate Lapteanu Valentina. De aceea, aprecierea instanței că,

anexînd sentința de condamnare în baza art. 220 alin. (1) Cod penal a inculpatei din 30.09.2009 pentru îndemnul și înlesnirea prostituției a lui Lăpteanu Valentina, acuzarea admite înaintarea unei învinuiri repetate pentru aceeași faptă, nu este una corectă. Astfel, acuzarea a arătat că inculpata a fost deja trasă la răspundere penală pentru primul fapt, conform prevederilor art. 220 alin. (1) Cod penal. Prin aceasta au fost delimitate acțiunile faptice comise în continuare de către inculpată față de partea vătămată Lăpteanu Valentina.

3.1. Avocatul Gîlcă Ilie și inculpata la fel au declarat apel, în care au cerut casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri, prin care ultima să fie achitată.

Apelanții au indicat că sentința este fondată pe presupuneri și în lipsa unor probe concludente, care ar dovedi vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii respective.

În afară de aceasta, instanța eronat și ilegal a admis acțiunile civile, iar în cazul infracțiunii de proxenetism, prostituatele au calitatea de martori și nu de părți vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2010, ambele apelurile au fost respinse.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art.101 Cod de procedură penală, neîntemeiat a ignorat un șir de probe, care confirmă vinovăția inculpatei de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

5.1 Avocatul Gîlcă Ilie la fel a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie achitată.

Recurentul a menționat că inculpata nu a comis faptele ce i se incriminează.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2011, ambele recursuri au fost admise, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că decizia instanței de apel este sumară și incompletă, că ea nu s-a pronunțat clar asupra argumente invocate în apel de către procuror.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența a cel puțin unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale stipulate în alin. (1) art. 165 Cod penal, întreprinse în scop de exploatare sexuală și a cel puțin uneia din a doua categorie de acțiuni, stipulate în alin.(1) lit. a), b), c) Cod penal și anume:

a) aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei;

b) înșelăciune;

c) abuz de poziție de vulnerabilitate.

Părțile vătămate au declarat, că în familie starea materială este grea, deaceia, au fost impuse de situație să se prostitueze, iar banii pentru acordarea serviciilor sexuale îi primea inculpata.

Partea vătămată Moraru E. a confirmat că a fost înșelată de inculpată. Inițial i-a promis că va lucra în Turcia în calitate de dădacă, însă la aeroportul Chișinău, cu puțin timp de a decola, Țurcan S. i-a spus că mai întâi se va ocupa cu prostituția.

Totodată, prin sentința din 25 ianuarie 2010 inculpata a fost condamnată pentru săvârșirea mai multor episoade de proxenitism, inclusiv și față de aceeași parte vătămată Lapteanu Valentina, însă pentru un alt episod, comis la sfârșitul lunii noiembrie 2008, adică după ce sentința din 30 septembrie 2008, a devenit irevocabilă.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2011, apelurile apărării au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Țurcan Snejana a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare.

De la inculpată s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul părților vătămate: Moraru Elena - 2000 lei, Berega Diana - 2000 lei.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a concluzionat să reîncadreze acțiunile inculpatei de la art. 165 alin. (2) lit. b), d) la cele din art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel

Recurentul a specificat că instanței de apel, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal este confirmată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cauza dată, căroro instanța de apel nu le-a dat o apreciere juridică cuvenită.

Totodată, instanța de apel a stabilit în fapt traficul de ființe umane, însă a condamnat-o pe inculpată pentru proxenetism.

9. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 august 2012, recursul ordinar a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu a verificat legalitatea probelor examinate de prima instanță și nici nu le-a dat o nouă apreciere.

Această concluzie survine din textul deciziei adoptate de instanța de apel, care în partea descriptivă, stabilind de fapt traficul de ființe umane, o condamnă pe inculpată pe art. 220 alin. (2) Cod penal, pentru proxenetism.

Potrivit legislației în vigoare, un aspect esențial al traficului de persoane este transportarea victimei peste hotarele Republicii Moldova în scopul exploatarei sexuale comerciale, ceea ce nu este caracteristic pentru proxenetism.

Deci, în cauza dată, cu certitudine este stabilit că persistă elemente de străinătate: victimele au fost recrutate pentru transportarea lor ulterioară în scop de exploatare sexuală comercială în or. Izmir, Turcia.

Instanța de apel, urma să se pronunțe clar asupra acestor circumstanțe și a da o apreciere juridică corectă acțiunilor inculpatei.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, apelurile apărării au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Țurcan Snejana a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activități în domeniul prestării serviciului de turism pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, începând din 16 mai 2009.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că în luna august 2006, inculpata Țurcan Snejana, acționând de comun acord cu persoane neidentificate, în scopul traficării lui Berega Diana peste hotarele Republicii Moldova în scop de exploatare sexual comercială, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a acesteia, ultima fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii și neavînd careva surse de venit, a recrutat-o în vederea practicării prostituției în Turcia. Astfel, din mijloace financiare proprii, i-a perfectat pașaport de uz extern și i-a achitat cheltuielile legate de deplasarea în Turcia. Prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău, la 05.2007 a transportat-o în Turcia /itinerarul Chișinău-Istanbul-Izmir/, unde a fost întîlnită de o persoană de origine turcă neidentificată, care, împreună cu Țurcan Snejana, au adăpostit-o într-un apartament din or. Izmir, Turcia, fiind exploatată sexual pe parcurs de o lună. Ulterior, în perioada anilor 2007-2008, Țurcan Snejana în circumstanțe analogice a mai traficată-o pe Berega Diana în Turcia de 3 ori, unde a fost exploatată sexual și anume la 11.06.2007, 24.07.2007 și respectiv la 22 ianuarie 2008, de fiecare dată fiind exploatată sexual pe parcurs de o lună.

Tot Țurcan Snejana, în luna martie 2008, acționînd de comun acord cu alte persoane neidentificate, în scopul traficării cet. Moraru Elena peste hotarele RM în scop de exploatare sexuală comercială, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a acesteia, ultima fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii și neavînd surse de venit precum și, prin înșelăciune, sub pretextul angajării în câmpul muncii în calitate de dădacă în Turcia, a recrutat-o și, din mijloace financiare proprii i-a perfectat pașaportul de uz extern și i-a achitat cheltuielile legate de deplasarea ei în Turcia. Prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău a transportat-o în Turcia /itinerarul Chișinău-Istanbul-Izmir/, unde a fost întîlnită de către o persoană de origine Turcă neidentificată, care, împreună cu Țurcan Snejana au adăpostit-o într-un apartament din or. Izmir, Turcia, fiind exploatată sexual pe parcurs de o lună. Ulterior, în perioada anului 2008, Țurcan Snejana, în circumstanțe analogice, a mai traficată-o pe Moraru Elena în Turcia la 09.04.2008 unde a fost exploatată sexual.

Tot Țurcan Snejana, pe parcursul anului 2008, acționînd de comun acord cu persoane neidentificate, în scopul traficării cet. Lapteanu Valentina peste hotarele RM în scop de exploatare sexuală comercială, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a acesteia, ultima fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii

sociale, nefiind angajată în câmpul muncii și neavând careva surse de venit, a recrutat-în vederea practicării prostituției în Turcia. Din mijloace financiare proprii i-a achitat cheltuielile legate de deplasarea în Turcia și prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău a transportat-o în Turcia /itinerarul Chișinău-Istanbul-Izmir/, de 3 ori, unde a fost întâlnită de către o persoană de origine turcă neidentificată, care a adăpostit-o într-un apartament din Izmir, Turcia, fiind exploatată sexual. Inclusiv, în luna noiembrie 2008, Țurcan Snejana cu același scop și abuzînd de poziția de vulnerabilitate a cet. Lapteanu Valentina, a transportat-o pe ultima în Turcia, or. Izmir, unde prin aplicarea violenței fizice și psihice a fost exploatată sexual comercial.

Instanța a reținut că vina inculpatei este dovedită prin declarațiile părților vătămate, martorilor și materialele dosarului și a calificat acțiunile ei în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane în scop de exploatare sexual - comercială, prin aplicarea violenței fizice și psihice periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșite prin înșelăciune și poziție de vulnerabilitate a persoanei, asupra mai multor persoane și de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța s-a condus de prevederile art. art. 7, 61 și 75 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor deosebit de grave, de motivul comiterii acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, de condițiile de viață ale acesteia, de atitudinea ei față de fapta prejudiciabilă comisă, că inculpata nu are antecedente penale.

11. Avocatul Gîlcă Ilie și inculpata au declarat recurs ordinar, în care solicită constatarea încălcării termenului rezonabil la examinarea cauzei, casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia inculpatei, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa în temeiul art. 79 și 385 alin. (4) Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea ei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a desfășura activități în domeniul prestării serviciilor de turism pe termen de 3 ani. În rest, decizia instanței de apel să fie menținută.

Recurenții au indicat că instanța de apel, deși a aplicat pedeapsa minimă prevăzută de art. 165 alin. (2) Cod penal, nu a examinat posibilitatea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, cu toate că această normă de drept putea fi aplicată în privința inculpatei în mod incontestabil.

Instanța de apel nu a luat în considerare vârsta inculpatei, care în momentul săvârșirii infracțiunilor imputate abia atinsese majoratul și avea 18 ani împliniți. La acea vîrstă inculpata nu își prea dădea bine seama despre caracterul prejudiciabil al faptelor săvârșite.

Inculpata provine dintr-o familie social vulnerabilă, cu condiții foarte grele de trai, crescînd fără tată și avînd mama invalid.

Instanța de apel nu a luat în considerare nici sentința irevocabilă a judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2010 în privința părții vătămate Berega Diana,

care confirmă acțiunile ei amorale, fiind și ea condamnată pentru acțiuni de proxenetism.

Toate părțile vătămate practicaau prostituția pînă a pleca în Turcia și după ce au plecat.

Instanța de apel nu a apreciat comportamentul părților vătămate în timpul procesului penal, acestea refuzau să se prezinte în ședințele de judecată. Procurorul a confirmat faptul că toate cele trei părți vătămate la moment se află peste hotarele RM în Turcia, țară în care anterior au fost traficate.

Toate aceste circumstanțe sunt excepționale și constituie temei de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal față de inculpată.

Totodată, instanța de apel nu a examinat posibilitatea aplicării față de inculpată a prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece a fost încălcat termenul rezonabil de examinare a prezentei cauze penale din vina instanțelor de judecată.

De 4 ani acest dosar se află pe rolul instanțelor de judecată, iar conform deciziilor CSJ este stabilit și vinovatul în comiterea acestei încălcări adică instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău, care de două ori a emis decizii contrare legii, fapt care a generat tergiversarea neîntemeiată a examinării cauzei.

Instanța de apel a neglijat prevederile art. 393 pct. 7) Cod de procedură penală, care stipulează că în partea introductivă a sentinței se arată datele referitoare la termenul de examinare a cauzei, neindicînd în decizia sa care a fost termenul de examinare a cauzei penale.

Pentru a evita o eventuală cerere de chemare în judecată privind repararea prejudiciului moral în ordine civilă, este oportun și rezonabil de a compensa încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil cu reducerea pedepsei stabilite și, eventual, cu aplicarea art.79 Cod penal în ordine penală, iar instanța de recurs este investită cu asemenea competențe.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **10** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material. Instanța

de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Totodată, legislația procesual penală națională nu obligă instanțele de judecată să se refere pe fiecare caz penal judecat asupra oportunității aplicării prevederilor art. 79 Cod penal. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 11 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei privind pedeapsa aplicată inculpatei.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul și avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură.

Pe lângă aceasta, nici temeiul privind încălcarea termenului rezonabil de judecare a cauzei penale, indicat de recurenți, nu se regăsește în categoria celor prescrise la art. 427 Cod procedură penală.

Astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel a aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

13. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gîlcă Ilie și inculpata Țurcan Snejana Valeri împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 martie 2014.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Nicolae Gordilă

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Andrei Harghel,

Judecători

Iurie Diaconu, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, declarat de avocatul Gîlcă Ilie și inculpata

*Țurcan Snejana Valeri, născută la
15 ianuarie 1988, originară și locuitoare a mun. Chișinău,
s. Ciorescu, str. Prieteniei 57, cetățeană a R. Moldova,
fără antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gîlcă Ilie și inculpata Țurcan Snejana Valeri împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 26 februarie 2014.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Nicolae Gordilă